

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. София , 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2 в закрито заседание на осемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

като разглежда докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20211100900991 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на адвокат Т.Г., в качеството на процесуален представител на В. ИВ. Ж., с ЕГН *****, разполагащ с изрично пълномощно за представителство пред агенцията по смисъла на чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, срещу Отказ № 20210511152124-2/17.05.2021 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията, постановен по заявление с вх. № 20210511152124/11.05.2021 г. за заличаване на В. ИВ. Ж. като съдружник в търговско дружество „Н.Л. 01“ ООД, както и освобождаването му като управител в цитираното дружество.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на постановения отказ. Жалбоподателят оспорва изказаните в обжалвания негативен охранителен акт съображения на длъжностното лице по регистрацията за неспазване на процедурата по чл. 141, ал. 5 ТЗ, като счита, че независимо, че в случая писменото уведомление на В.Ж. за заличаването му като управител на „Н.Л. 01“ ООД формално е адресирано до общото събрание на дружеството, а не до самото него, предвид, че органът не разполага с правосубектност, уведомлението следва да се счита адресирано до дружеството, съответно с изтичането на законоустановения едномесечен срок от получаването на уведомлението, в който период дружеството не е заявило за вписване освобождаването на управителя в търговския регистър, за него е възникнала възможността сам да заяви за вписване това обстоятелство. На следващо място жалбоподателят оспорва съображенията, мотивирали ДЛР да откаже да заличи В.Ж. като управител на дружеството, като оспорва възприетият в обжалвания отказ извод, че наложените запори върху дружествените дялове на съдружника преграждат възможността му да напусне дружеството по общия ред на чл. 125, ал. 2 ТЗ, съответно счита, че такава зависимост не е налице. Като несъстоятелен се оспорва и възприетият в обжалвания отказ извод, че предвид обстоятелството, че другият вписан в по

партидата на дружеството в ТР съдружник – Р.И. Ж.а – е починала без нейните наследници да са приети като съдружници, то единствено във властта на единствения останал съдружник е да реши въпросите относно представителството и съществуването на дружеството, поради което заличаването му като управител и съдружник било недопустимо.

На основание чл. 25, ал. 2, изр. трето ЗТРРЮЛНЦ от Агенция по вписванията е подаден отговор на постъпилата жалба, в който се излагат подробни съображения срещу нея, по същество възпроизвеждащи изложените в обжалвания отказ отрицателни аргументи. Поддържа се, че адресирането на уведомлението за заличаване като управител до общото събрание вместо до самото дружество, налага извод за неспазване на процедурата по 141, ал. 5 ТЗ. Излагат се подробни съображения в насока, че вписаните запори върху дружествените дялове на съдружника препятстват възможността за прекратяване на членственото правоотношение по негова воля, доколкото упражняването □ водело до нарушаване на забраната по чл. 451, ал. 1 ГПК за разпореждане със запорираното имущество.

Съдът, като взе предвид твърденията на жалбоподателя и събраните по делото доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена в срок срещу подлежащ на обжалване акт на длъжностното лице по регистрацията и от лице, разполагащо с правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуална допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Предмет на регистърното производство, образувано по заявление вх. № 20210511152124/11.05.2021 г. на адв. И.Е., в качеството му на процесуален представител на В. И. Ж., разполагащ с изрично пълномощно за представителство пред агенцията по смисъла на чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, по което е постановен обжалваният отказ, е заличаване на В.Ж. като съдружник и освобождаването му като управител на „Н.Л. 01“ ООД.

В подкрепа на заявеното искане е ангажирано уведомление до Общото събрание на „Н.Л. 01“ ООД с което В.Ж. уведомява, че на основание чл. 141, ал. 5 ТЗ желае да бъде освободен като управител на дружеството, съответно да бъде заличен като такъв в търговския регистър. Представена е разписка от 11.01.2021 г., от която се установява, че във връзка с възложеното на ЧСИ М.Б. връчване на посоченото уведомление в 13:05 часа на 11.01.2021 г. длъжностно лице по призоваването при съдебния изпълнител е посетило адреса на дружеството, находящ се в гр. София, ж. к. „Младост 3“, бл. ****, и след като е констатирало, че във вх. 5 няма апартамент с номер 51 и не е установило други данни за търсеното дружество е залепило уведомление, в което било отбелязано, че ако поканеното лице не се яви да получи книжата в указания срок същите ще се считат за надлежно връчени. Към заявлението е представен протокол от 31.03.2021 г., съгласно който А.П., помощник частен съдебен изпълнител при ЧСИ М.Б., е констатирала, че в рамките на двуседмичния срок по чл. 47, ал. 2 ГПК представител на дружеството не се е явил за получаване на книжата, като на основание чл. 47, ал. 5 ГПК е приел уведомлението на В.Ж. за връчено на дружеството-адресат.

Ангажирано е също така писмено предизвестие до общото събрание на „Н.Л. 01“ ООД, с което В.Ж. уведомява, че на основание чл. 125, ал. 2 ТЗ желае да прекрати едностранно членството си в дружеството, съответно да бъде заличен като съдружник в търговския регистър. Представена е разписка от 11.01.2021 г., от която се установява,

че във връзка с възложеното на ЧСИ М.Б. връчване на посоченото предизвестие в 15:55 часа на 11.01.2021 г. длъжностно лице по призоваването при съдебния изпълнител е посетило адреса на дружеството, находящ се в гр. София, ж. к. „Младост 3“, бл. ****, и след като е констатирало, че във вх. 5 няма апартамент с номер 51 и не е установило други данни за търсеното дружество е залепило уведомление, в което било отбелязано, че ако поканеното лице не се яви да получи книгата в указания срок същите ще се считат за надлежно връчени. Към заявлението е представен протокол от 31.03.2021 г., съгласно който А.П., помощник частен съдебен изпълнител при ЧСИ М.Б., е констатирала, че в рамките на двуседмичния срок по чл. 47, ал. 2 ГПК представител на дружеството не се е явил за получаване на книгата, като на основание чл. 47, ал. 5 ГПК е приел предизвестията на В.Ж. за връчено на дружеството.

Във връзка с описаното заявление е постановен Отказ № 20210511152124-2/17.05.2021 г., като същият е мотивиран с приетото от длъжностното лице по регистрацията становище за неспазване на процедурата по 141, ал. 5 ТЗ, доколкото уведомлението на управителя на търговско дружество - „Н.Л. 01“ ООД за заличаването му като такъв е адресирано не до дружеството, както повелява цитираната разпоредба, а до общото му събрание. Във връзка с искането за заличаване на В.Ж. като съдружник, са изложени подробни съображения в насока, че вписаните запори върху дружествените дялове на съдружника препятстват възможността за прекратяване на членственото правоотношение по негова воля, доколкото упражняването ☐ водело до нарушаване на забраната по чл. 451, ал. 1 ГПК за разпореждане със запорираното имущество.

При служебна проверка на съда по електронната партида на „Н.Л. 01“ ООД в търговския регистър се установява, че като съдружници са вписани две лица – В. ИВ. Ж. и Р.И. Ж.а. При извършена проверка в Национална база данни „Население“ обаче се установява, че съдружникът Р.И. Ж.а е починала на 06.06.2007 г., с което на основание чл. 125, ал. 1, т. 1 участието ☐ в дружеството се е прекратило. По този факт в жалбата няма възражения от В. ИВ. Ж., което означава, че същият не го оспорва. Същевременно при проверка по електронната партида на „Н.Л. 01“ ООД водена в ТРРЮЛНЦ не се локализируют заявявания и вписвания на обстоятелства свързани с това лице/а имащи качеството на наследници на починалия съдружник – Ж.а да са манифестирали воля за приемане на дяловете, респективно да е взето решение за приемането им за съдружници в „Н.Л. 01“ ООД. Само по себе си обстоятелството, че членственото правоотношение на Р.И. Ж.а е било прекратено без дружествените дялове да бъдат поети от друго лице не води до кадуцирането им по право, като за целта е необходимо приемане на решение за намаляване на капитала на дружеството на основание чл. 149, ал. 3, т. 2 ТЗ, като до този момент капитала на дружеството остава непроменен. Независимо от това, че дяловете не са кадуцирани, единствен реален/фактически съдружник в дружеството е останал В. ИВ. Ж., което означава, че същото продължава да функционира в правния мир като еднолично дружество с ограничена отговорност.

Съгласно чл. 141, ал. 5 ТЗ управителят може да поиска да бъде заличен като такъв с писмено уведомление до дружеството, като в срок от един месец след получаването му дружеството трябва да заяви за вписване освобождаването му в търговския регистър, като в случай, че не направи това, управителят може сам да заяви за вписване това обстоятелство, независимо дали на негово място е избрано друго лице. Този ред за освобождаване на заеманата от управителя длъжност намира приложение и при едноличните дружества с ограничена отговорност, доколкото не влиза в противоречие с едноличния характер на дружеството, в това число и в

случаите, при които управителят съвпада с едноличния собственик на капитала.

В случая от ангажираното към заявлението уведомление на В. ИВ. Ж. се установява, че на основание чл. 141, ал. 5 ТЗ същият е заявил пред „Н.Л. 01“ ООД желанието си да бъде освободен като управител на дружеството, съответно да бъде заличен като такъв в търговския регистър. Обстоятелството, че в уведомлението е посочено, че същото се адресира до общото събрание на дружеството, предвид липсата на правосубектност на органите на юридическите лица и изричното позоваване на разпоредбата на чл. 141, ал. 5 ТЗ в текста на уведомлението, то не би могъл да се разколебае изводът, че изявлението на управителя е адресирано до самото дружество. Изложените в обратен смисъл съображения от длъжностното лице по регистрацията не се споделят от съда. Относно връчването на уведомлението на управителя – Ж. на дружеството е ангажирана разписка от 11.01.2021 г., като съгласно съдържащите се в нея констатации на длъжностно лице по призоваването при съдебния изпълнител, се установява, че дружеството не се намира на вписания в търговския регистър адрес, тъй като във вх. 5 на сградата няма апартамент с номер 51. Посочените в разписката констатации обосновават прилагане последиците на фикцията на чл. 50, ал. 2 ГПК, като съобщението се приеме за редовно връчено на адресата, като въпреки това длъжностното лице по регистрацията е пристъпило към залепване на уведомление по реда на чл. 50, ал. 4 във вр. с чл. 47, ал. 1 ГПК. Така след изтичане на двуседмичния срок от залепване на уведомлението съобщението е прието за редовно връчено с протокол от 31.03.2021 г. Независимо от обстоятелството, че в случая е проведена процедура по връчване на съобщение на търговец чрез залепване на уведомление по реда на чл. 50, ал. 4 във вр. с чл. 47, ал. 1 ГПК, при все, че са били налице предпоставките съобщението да се приложи по делото и да се счете за редовно връчено по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК, доколкото впоследствие помощник съдебния изпълнител е приел съобщението за редовно връчено посредством прилагане на законоустановената фикция, настоящият съдебен състав намира, че в случая процедурата по връчване на уведомлението е успешно осъществена, като същото се счита връчено не по-късно от 31.03.2021 г., когато органа осъществил връчването е разпоредил прилагане на съобщението. В този контекст месечният срок установен в нормата на чл. 141, ал. 5 ТЗ трябва да се смята за изтекъл на 30.04.2021 г., като прегледа на предприетите по делото водено в ТР показва липса на заявено от дружеството искане за вписване обстоятелството по освобождаването на управителя. Това означава, че в правната сфера на управителя – Ж. се е породила възможността сам да заяви за вписване това обстоятелство, като това право е било упражнено от носителят му посредством подаване на заявление вх. № 20210511152124/11.05.2021 г. Последващият отказ на ДЛР по отношение вписването на тази промяна в обстоятелствата – освобождаване на В.Ж., като управител на „Н.Л. 01“ ООД се явява противоречащ на установените в ТЗ изисквания, предвид което следва да бъде отменен, съответно на ДЛР да се даде указание да извърши поисканото вписване на коментираното обстоятелство.

Що се отнася до другото заявено за вписване обстоятелство, а именно заличаването на В.Ж., като съдружник в „Н.Л. 01“ ООД поради реализиран фактически състав по доброволно напускане и прекратяване на членството в дружеството, съдът намира следното:

Съгласно чл. 125, ал. 2 ТЗ съдружникът в дружество с ограничена отговорност може да прекрати участието си в дружеството с писмено предизвестие, отправено най-малко три месеца преди датата на прекратяването. прекратяването е последица от свободно формираната и външно изразена воля на съдружника, в чиято полза законът

признава право да напусне доброволно дружеството като отпрати за целта писмено предизвестие. Неправилно длъжностното лице по регистрацията е приело, че налагането на заповест върху дружествените дялове, пречатства възможността за напускане на дружеството от съответния съдружник, защото това водело до нарушаване на забраната за разпореждане със заповестрираното имущество по чл. 451, ал. 1 ГПК. Упражняването на правото на напускане не представлява действия по разпореждане със заповестрираното имущество по смисъла на цитираната разпоредба, като интересът на кредиторите е гарантиран от преминаването на заповеста върху следващия се на напусналия съдружник ликвидационния дял, с който последният не може да се разпорежда свободни именно на основание чл. 451, ал. 1 ГПК.

Уреденото в чл. 125, ал. 2 ТЗ основание за прекратяване на членственото правоотношение обаче не намира приложение към едноличните дружества с ограничена отговорност, от какъвто вид следва а се приеме, че се явява „Н.Л. 01“. Това, че тази промяна в правно-организационната форма не е вписана в ТР, поради бездействието на единствения останал съдружник след смъртта на втория такъв и липсата на изразен интерес от наследниците да поемат правата по дружествените дялове, не означава че дружеството съществува при дружествени дялове правата по които се упражняват от повече от едно лице. Да се допусне прекратяване на членственото правоотношение на единствения съдружник (едноличния собственик на капитала) без прекратяване на дружеството би означавало да се допусне същото да съществува без членствен субстрат, което с оглед корпоративния характер на търговските дружества е недопустимо. По изложените съображения, съдът намира, че правото на напускане по чл. 125 ТЗ е неприложимо към едноличните дружества с ограничена отговорност, тъй като е несъвместимо с едноличния им характер, като за прекратяване на членственото правоотношение на едноличния собственик на капитала по негова воля е необходимо провеждането на ликвидационно производство.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваният отказ, в частта, с която длъжностното лице по регистрацията е отказало да заличи В.Ж. като съдружник в „Н.Л. 01“ ООД е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Що се касае до формулираните от жалбоподателя, съответно Агенцията искания за присъждане на разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съответно възнаграждение на юрисконсулт, съдът намира следното : Независимо от изхода по жалбата /частично уважена и отхвърлена/, в полза на участниците в производство не се поражда право на присъждане на съдебни разноски. И след измененията на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ, алинея 6 предвижда съдът да присъжда разноски на страните по реда на ГПК, а последният нормативен акт с процесуален характер е категоричен в това че : сторените в рамките на охранително производство разноски остават в тежест на молителя – чл. 541 ГПК. Производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и след измененията има охранителен, а не исков характер. То остава едностранно такова, тъй като произнасянето по молба за вписване/обявяване засяга ЕДИНСТВЕНО и само правната сфера на лицето, направило искането за вписване. Правната сфера на регистърния орган по никакъв начин не се засяга от произнасянето, затова и възможността на АВ да даде становище по депозирана жалба и да получи препис от постановено решение по жалбата не й придава качеството страна в производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ. Това производство запазва едностранния си характер, поради което и независимо от изхода му разноски не могат да бъдат присъдени по реда на чл. 81, вр. чл. 78 ГПК с крайния съдебен акт. Следва да се отбележи, че съдът се произнася с изричен диспозитив само, когато присъжда разноски (те не са част от спорния предмет), затова при неоснователност на искането, по същото съдът не дължи произнасяне за

отхвърлянето му с диспозитива на крайния акт.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ № 20210511152124-2/17.05.2021 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията – Търговски регистър, постановен по заявление с вх. № 20210511152124/11.05.2021 г., в частта, с която е отказано заличаване на В. ИВ. Ж., като управител на „Н.Л. 01“ ООД.

УКАЗВА на длъжностното лице по регистрацията към Агенция по вписванията – Търговски регистър да извърши поисканото заличаване на В. ИВ. Ж. като управител на „Н.Л. 01“ ООД, съгласно заявление с № 20210511152124/11.05.2021 г..

ПОТВЪРЖДАВА Отказ № 20210511152124-2/17.05.2021 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията – Търговски регистър, постановен по заявление вх. № 20210511152124/11.05.2021 г., в останалата част, с която е отказано В. ИВ. Ж. да бъде заличен, като съдружник в „Н.Л. 01“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в седемдневен срок от съобщаването му на страните по реда на чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Съдия при Софийски градски съд: _____